

- 2) Czy wspólny system podatku od wartości dodanej oraz zasady neutralności, skuteczności i równego traktowania sprzeciwiają się opartej na przepisie krajowym stanowiącym transpozycję art. 203 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ odmowie organu podatkowego zwrotu podatnikowi podatku od wartości dodanej wyszczególnionego na fakturze wystawionej przez tego podatnika, jeżeli podatek ten nie jest należny z uwagi na fakt, że dotyczy transakcji zwolnionej z podatku, który został jednak niepoprawnie wyszczególniony na fakturze, naliczony i uiszczony, przy czym nabywcy albo usługobiorcy odmówiono już, mocą ostatecznej decyzji, prawo do odliczenia podatku naliczonego w odniesieniu do tej samej transakcji, uzasadniając to, że dostawca albo usługodawca naliczył podatek niezgodnie z prawem?
- 3) Czy podatnik może się bezpośrednio powołać na obowiązujące we wspólnym systemie podatku od wartości dodanej zasady, a konkretnie na zasadę neutralności podatkowej oraz skuteczności, aby sprzeciwić się przepisowi krajowemu lub jego stosowaniu przez organy podatkowe lub sądy, przez co narusza się ww. zasady względnie brakowi przepisu krajowego, który to brak naruszałby wymienione zasady?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Warna (Bułgaria) w dniu 21 marca 2012 r. — Hristomir Marinov przeciwko Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” gr. Warna

(Sprawa C-142/12)

(2012/C 151/39)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Administrativen sad Warna

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hristomir Marinov

Strona pozwana: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” gr. Warna

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy 18 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE⁽¹⁾ z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on również przypadki, w których zaprzestanie działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu spowodowane jest tym, że ze względu na wykreślenie z rejestru podatnik traci możliwość fakturowania i odliczania podatku VAT?

- 2) Czy art. 74 i 80 dyrektywy 2006/112 stoją na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który w przypadkach zaprzestania działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu przewiduje, że podstawę opodatkowania transakcji stanowi wolnorynkowa wartość posiadanych składników majątkowych w chwili wykreślenia z rejestru?
- 3) Czy art. 74 dyrektywy 2006/112 ma bezpośredni skutek?
- 4) Czy długość okresu od chwili zakupu składników majątkowych do chwili zaprzestania działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu oraz obniżenia wartości, do których doszło po nabyciu składników majątkowych, mają znaczenie przy ustalaniu podstawy opodatkowania na podstawie art. 74 dyrektywy 2006/112?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hovrätten för Nedre Norrland (Szwecja) w dniu 26 marca 2012 r. — ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB przeciwko Frankowi Kootowi oraz Evergreen Investments AB

(Sprawa C-147/12)

(2012/C 151/40)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Hovrätten för Nedre Norrland

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB

Strona pozwana: 1) Frank Koot

2) Evergreen Investments AB

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 5 pkt 1 i art. 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ należy dokonywać w taki sposób, że stanowią one ogólne odstępstwo od podstawowej zasady określonej w art. 2 w sporach dotyczących odszkodowania?
- 2) Czy wykładni wyrażenia „przedmiotem postępowania jest czyn niedozwolony lub czyn podobny do czynu niedozwolonego” zawartego w art. 5 pkt 3 tego rozporządzenia należy dokonywać w taki sposób, że przepis ten obejmuje postępowanie wszczęte przez wierzyciela przeciwko przesowi spółki, jeśli postępowanie ma na celu uzyskanie stwierdzenia odpowiedzialności prezesa za zobowiązania spółki w sytuacji, gdy prezes nie podjął formalnych działań celem kontroli sytuacji finansowej spółki a zamiast tego, w dalszym ciągu kierował spółką, przez co zobowiązania spółki powiększyły się?